> Lecz my wszyscy, którzy z odsłoniętą twarzą patrzymy na chwałę Pana, jakby w zwierciadle, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, za sprawą Ducha Pana.
>
> *— II Koryntian 3:18*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: zmiana, Duch

Interpretacja:
Przede wszystkim musimy zrozumieć, że nie jesteśmy Bogiem. Możemy jednak odzwierciedlać Jego obraz i chwałę poprzez nasze czyny, słowa i myśli. Kluczem do tego jest zrozumienie, że jesteśmy częścią Bożego planu i mamy w tym życiu do spełnienia misję. Odzwierciedlając Bożą chwałę, możemy pozytywnie wpływać na innych i pomagać im w drodze ku wierze.

Druga część tego wersetu ukazuje nam, że w miarę jak odzwierciedlamy Boży obraz, przemieniamy się „od chwały do chwały”. Oznacza to, że wraz ze wzrostem naszej wiary i odzwierciedlaniem Bożych cnót, nasze życie zmienia się na lepsze. Przemiana ta nie jest procesem ani prostym, ani szybkim, lecz z pomocą *Ducha Świętego* możemy czynić postępy na tej drodze duchowego wznoszenia się.

Wreszcie, werset ten mówi nam o działaniu Ducha Pańskiego w naszym życiu. To Duch wspiera nas w przemianie i prowadzi ścieżką wiary. Co więcej, to właśnie dzięki Duchowi możemy doświadczać Bożej obecności w naszej codzienności. Ważne jest, aby trwać w nieustannej łączności z Duchem Świętym i pozwalać, by Jego prowadzenie wiodło nas ku coraz większej bliskości i zjednoczeniu z naszym *Stwórcą*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pan zaś niech skieruje wasze serca ku miłości Bożej i ku cierpliwemu oczekiwaniu Chrystusa.
>
> *— II Tesaloniczan 3:5*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: zmiana, wiernosc, podazac, miłość

Interpretacja:
Choć Biblia zawiera wiele wersetów ukazujących znaczenie Bożej miłości, *II Tesaloniczan 3:5* wnosi do tej kwestii kluczowy element: *cierpliwość Chrystusa*.

W tym wersecie autor wyraża pragnienie, by Pan skierował serca Tesaloniczan ku Bożej miłości i cierpliwości Chrystusa. Połączenie tych dwóch pojęć w jednym zdaniu sugeruje, że oba są niezbędne w życiu chrześcijanina.

Boża miłość

Boża miłość jest w Biblii motywem powracającym. Nowy Testament opisuje miłość Boga jako coś tak ogromnego i głębokiego, że trudno ją w pełni pojąć. Apostoł *Jan* ujmuje to słowami: *„Bóg jest miłością” (I Jana 4:8)*.

Miłość ta obejmuje wszystkich ludzi, bez względu na rasę, pochodzenie czy wyznanie. List Jana stwierdza również: *„Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że on nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy” (I Jana 4:10)*.

Cierpliwość Chrystusa

Cierpliwość Chrystusa to kolejny istotny aspekt chrześcijaństwa. Życie Jezusa obfituje w przykłady Jego cierpliwości: od sposobu, w jaki traktował chorych i ubogich, aż po gotowość do zniesienia męki i śmierci na krzyżu.

W Piśmie Świętym cierpliwość Chrystusa przedstawiana jest jako postawa godna naśladowania. Na przykład apostoł *Paweł* zachęca chrześcijan, by *„nosili brzemiona jedni drugich” (Galacjan 6:2)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie okłamujcie się wzajemnie, skoro zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami; A przyodzialiście się w nowego, który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
>
> *— Kolosan 3:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: zmiana, nawrócenie, życie, kłamstwo

Interpretacja:
W tych wersetach apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy nie okłamywali się nawzajem, przypominając, że musimy odrzucić naszą dawną, grzeszną naturę wraz z jej uczynkami. Pouczenie to ukazuje, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do uczciwości i prawdy oraz jak chrześcijanie powinni odzwierciedlać nową naturę, która wyklucza nieuczciwe postępowanie.

Kłamstwo w Biblii

Kłamstwo jest tym, co bezpośrednio sprzeciwia się prawdzie – prawdzie stanowiącej istotę natury naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wielokrotnie potępia kłamstwo i fałsz; nie jest to

jedynie koncepcja Nowego Testamentu, lecz temat poruszany w obu częściach Pisma Świętego. Warto tu przywołać Księgę *Przysłów 12:22: „Wargi kłamliwe budzą odrazę w PANU, a ci, którzy postępują w prawdzie, podobają mu się”*.

Odrzucenie starego człowieka

Gdy apostoł Paweł mówi o „starym człowieku” (lub „starej naturze”), ma na myśli konieczność odrzucenia przez chrześcijanina dawnej, grzesznej natury, która budzi odrazę u Boga. To odrzucenie starego człowieka stało się możliwe dzięki dziełu *Chrystusa* na krzyżu, gdzie wziął On na siebie nasze grzechy i obdarzył nas swoją sprawiedliwością. Choć proces ten jest możliwy jedynie dzięki wierze w *Jezusa*, wymaga od wierzącego wysiłku i zaangażowania, aby jego życie odzwierciedlało przemianę, której doświadczył.

Nowy człowiek, odnawiany w poznaniu

Kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „odnowienia”, gdyż odzwierciedla ono proces przemiany, jakiej wierzący doświadcza *w Chrystusie*. Nie jest to zmiana chwilowa, lecz ciągły proces, w którym coraz bardziej porzucamy starego człowieka i przyoblekamy się w nowego. Proces ten nie jest czymś, czego dokonujemy o własnych siłach, ani czymś, co dzieje się automatycznie. Sformułowanie „w poznaniu” sugeruje, że odnowienie następuje tylko wtedy, gdy łączymy się ze źródłem wszelkiej wiedzy – *z Bogiem*.

Odnowienie wiąże się ze zmianą sposobu myślenia; przemiana ta może dokonać się jedynie wtedy, gdy pojednamy się z naszym *Stwórcą* i pozwolimy *Jego Duchowi* kierować naszymi krokami.

Na obraz Tego, który go stworzył

Odnosi się to do faktu, że przyoblekając się w nowego człowieka, zaczynamy coraz bardziej przypominać *naszego Stwórcę*. Istota „obrazu Stwórcy” tkwi w tym, że Bóg stworzył ludzi na Swój obraz i podobieństwo, co oznacza, iż posiadamy wyjątkową zdolność odzwierciedlania Jego przymiotów i cech.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Chrystus bowiem, gdy jeszcze byliśmy słabi, we właściwym czasie umarł za bezbożnych.
>
> *— Rzymian 5:6*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: zmiana, Jezus, ofiara

Interpretacja:
List do *Rzymian 5:6* mówi o jednym z największych aktów miłości w historii ludzkości. Ofiara *Jezusa Chrystusa* na krzyżu miała na celu zbawienie ludzkości z jej grzechów oraz danie nam wszystkim szansy na życie w społeczności z Bogiem.

Trudno pojąć głębię miłości, jaką Jezus darzył ludzkość – miłości tak wielkiej, że był On gotów oddać za nas życie, mimo iż nie zasługiwaliśmy ani na Jego miłość, ani na Jego ofiarę.

Ludzka słabość

Werset ten ukazuje również stan słabości, w jakim znajdowała się ludzkość przed przyjściem Jezusa Chrystusa. Nie byliśmy w stanie sami się zbawić, gdyż tkwiliśmy w grzechach i byliśmy dalecy od Bożej łaski.

Chrystus dał nam jednak szansę na odkupienie, przebaczenie i bliskość z Bogiem. Przypomina nam to, że nasze ludzkie siły są ograniczone i że potrzebujemy Bożej pomocy, aby sprostać życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*